

عنوان: بهبود انعقاد خون در هموفیلی با تاثیر پذیری از بیو فاکتور ها

دیر راهنا: نسبه سادات میرباقر
پژوهشگران: ساغر عیسوند چناری - الهام اهد اسدی

هموفیلی

کلید واژه

انعقاد خون

استافیلو کوک اورئوس و آنزیم کواگلاز

یکه هموفیلی یک اختلال خونریزی دهنده نادر و ارثی است که در آن به دلیل کمبود فاکتور های انعقادی خون به درستی لخته نمیشود. بیماران هموفیلی خونریزی هایی با مدت زمان طولانی ای رو تجربه کنند که گاهی به مرگ هم می انجامد. در نقاط مختلف ایران و جهان تعداد قابل توجهی از افراد دچار این بیماری هستند. درمان عمده هموفیلی، درمان جایگزینی است. فاکتور انعقادی تغلیظ شده بصورت تزریق داخل وریدی داده می شود. که این روش هزینه های بسیار سنگینی دارد و به راحتی در دسترس قرار نمیگیرد. در این پژوهش با بهره گیری از دسته ای از باکتری ها به نام استافیلوکوک که گرم مثبت آنها توانایی تولید آنزیم مثبت کواگولاز را دارند روش مکملی تولید میشود. این آنزیم با تبدیل فیبرین به رشته های فیبرینوژن نقش مهمی را در انعقاد خون ایفا می کند. یکی از این باکتری ها استاف اورئوس نام دارد. با استفاده از قابلیت این آنزیم، می توان روند انعقاد خون را بهبود بخشید. ضمن اینکه تهیه ی آن و منجر به عفونت و یا بیماری هایی چون هیپاتیت نمی شود. این روش به صرفه بوده، می تواند به عنوان روش مکمل با بهره گیری از آنزیم کواگلاز در کنار سایر روش ها استفاده گردد. به عنوان داروی موضعی قابل استفاده میباشد.

مقدمه

انعقاد خون و ایجاد لخته خون و یا اصطلاح هموستاز مکانیزی است که بدن در مواجهه با خونریزی و آسیب وارد شدن به رگ و سلول های خونی پیش می گیرد. (ترابی و مهدیخانی، ۱۳۶۹) هموفیلی یک اختلال خونریزی دهنده ارثی وابسته به جنس از شایع ترین علامت هموفیلی خونریزی غیر قابل کنترل و بیش از حد است که به علت کمبود یا عدم وجود فاکتورهای انعقادی در خون می باشد خونریزی حتی می تواند بدون هیچ گونه آسیبی رخ دهد. (حیدری مقدم و همکاران، ۱۳۸۷). جایگزینی فاکتورهای انعقادی دچار نقص یا کمبود، راهی مؤثر در درمان بیماران مبتلا به هموفیلی میباشد؛ با این حال برخی از آنها، آنتی بادی های باز دارند که تاثیر درمان های جایگزین را کاهش میدهد. این امر یک عارضه جدی از درمان محسوب می شود که منتهی به پیش آگهی ضعیفتر، کاهش کیفیت زندگی و افزایش هزینه درمان ها می گردد. (حسینی و همکاران، ۱۳۹۲) در سطح برخی از باکتری ها نظیر استافیلوکوک اورئوس آنزیمی به نام کواگولاز متصل شده است که به فیبروژن محلول متصل شده در حضور پلازما موجب لخته شدن، انعقاد پلازما و تجمع پلاکت ها می شود و در واقع باعث می شود فیبرینوژن محلول به فیبرین نامحلول تبدیل شود و لخته را به وجود آورد. (عابدی، ۱۳۹۰)

روش اجرا

- فاز اول: جمع آوری اطلاعات
- فاز دوم: نمونه برداری از باکتری های سطوح بیمارستانی
- فاز سوم: تشخیص افتراقی و جداسازی استافیلوکوک اورئوس
- فاز چهارم: کشت باکتری در محیط مانیتول سالت آگار
- فاز پنجم: تضعیف باکتری
- فاز ششم: به کار بردن باکتری ضعیف شده در داروی موضعی
- فاز هفتم: صحت سنجی محصول نهایی
- فاز هشتم: جمع آوری نتایج
- فاز نهم: تجزیه و تحلیل

نتایج

آزمون برای سه نمونه سرم سالم، هموفیلی و شاهد مجدد تکرار شد و این بار در وضعیت ۳، ۶، ۸، ۱۲ و ۲۴ ساعت بعد از انجام تست وضعیت کواگولاسیون نمونه ها بررسی شد. در وضعیت ۳، ۶، ۸، ۱۲ ساعت پس از انجام تست کواگولاسیون در هیچ کدام از نمونه ها خون سالم و خون هموفیلی تغییری مشاهده نشد. با سپری ۱۲ ساعت، نمونه ی خون سالم تغییری پیدا نکرده اما خون هموفیلی در حضور عصاره سلولی استافیلوکوک اورئوس منعقد شده و لخته ایجاد شده همچنین با گذشت ۲۴ ساعت در هر دو نمونه خون سالم و هموفیلی لخته قابل مشاهده بوده است. اما باید توجه داشت که در همه این ساعت ها تست نمونه خون شاهد با حضور باکتری ای کولای هم انجام شده است اما هیچ تغییری ایجاد نشده است. عصاره سلولی استافیلوکوک اورئوس در مجاورت دارو های دیگر هموفیلی از قبیل دسموپرسین میتواند نتیجه تکمیلی داشته باشد و به عنوان داروی مکمل و تسهیل کننده اثر گذاری برای جلوگیری از خونریزی در بیماری هموفیلی مورد استفاده قرار گیرد.

بحث و نتیجه گیری

در آزمون مجدد، تاثیر انعقادی داروی دسموپرسین بر حسب زمان (ساعت)، در ترکیب با باکتری خام، عصاره ی سلولی (باکتری ضعیف شده) و باکتری ای کولای بر یک سی سی خون بیمار هموفیلی بررسی شد. با توجه به نمودار، استفاده از عصاره سلولی در کنار دسموپرسین، تاثیر انعقادی دسموپرسین به تنهایی را دو برابر افزایش داده است. استفاده از باکتری خام در کنار دسموپرسین، باعث تاخیر در روند انعقاد خون نسبت به دسموپرسین به تنهایی شده. و استفاده از باکتری ای کولای به همراه دسموپرسین، نه تنها خاصیت انعقادی نداشته، بلکه خاصیت انعقادی دسموپرسین را نیز به صفر رسانده است.

منابع

- عطایی، رمضانعلی، بررسی مولکولی ژن کواگولاز در سویه های استافیلوکوکوس اورئوس انتروتوکسیژن، طب نظامی، تهران-دانشگاه بقیه الله
- حاتمی، علی اکبر، اقدامی، انوش، استخراج آنزیم استرپتوکیناز از استرپتوکوکوس آگالاکتیه جدا شده از مخاط گلو و بررسی اثرات فیبرینولیتیک و سمیت آن بر سلول های سالم HU ۰۲، فصلنامه علوم پزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد پزشکی تهران
- چوبکار، نسرين، مطالعه تاثیر مواد نگهدارنده اسانس آویشن شیرازی و نیسین بر رفتار رشد باکتری استافیلوکوکوس اورئوس در فیله